

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 6. Locutio silentium contemplationi tribuens testimonij sacra
Scripturæ, & Patrum stabilitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

39.

Vnde huncloquendi modum , passionem potius quam actionem in hac sublimi contemplatione statuentem approbant, & sequuntur, præter recentes Partes, & Doctores, plures alij , vt sèpè relatus Antistes Bartholomæus à Martyribus 2. pme compendij cap.11. patum ante §. 1. sic inquiens: Non humana, sed diuina dumtaxat operatio, ibi enim Deus ipse est agens, homo verò patiens, & §. 2. ibi. Et quamus hec seruens dicitur obciatur à voluntate, dicitur tamen passiva, quia ad illam non excitat voluntas seipsum velat ad primam, sed immediate excitatur à Deo, &c. Noster Thomas à IESV lib. 5. de contemplatione cap.13. noster Ioannes à IESV Maria de Mystica Theologia in principio num. 4. Venerabilis Pater Balthasar Aluarez , relatus à Patre Ludouico de la Puente in eius vita cap.13. & 41. Suarez lib. de oratione cap.12. numer.18. & cap.19. numer.7. noster Didacus à IESV in annotationibus ad libros Mysticorum Doctoris discursu secundo, phrasí secunda, Molina Cartthusianus in titulo de oratione capite septimo, §. primo, Pater Basilius Legionensis in Defensorio sèpè citato, propositione tertia, & plures alij.

§. VI.

Locutio silentium contemplationi tribuens , testimonijs Sac. Scriptura , & Patrum stabilitur.

40.

Ex dictis satis etiam, & à fortiori comprobata manet illa locutio, in qua huiusmodi contemplatio silentium appellatur , non quidem quia mens in illa nullum actum exerceat (in hoc enim sensu, tunc etiam internè loquitur) sed quia prædictum actum non exerceat modo proprio, neque ex propria industria , & inquisitione aitq; adeò quoad sibi propria silet , solumque exerceat actum modo quodam superiori & ex speciali motione diuina, absque reflexione propria , per quem actum diuinæ veritati loquenti attendit, ac propterea potius auditio , quam locutio appellatur, vide hoc nomen silentij contemplationi tribuit D. Dionysius de Mystica Theologia cap. 1, statim in principio & D. Thomas super illa verba Apocalypsis 8. *Festum tñ silentio in Celo quasi dimidia hora.* Super quæ verba idem docet Diu. Gregorius lib. 3. Moral. cap.29. in fine, & lib.5. cap.26. & lib.30. cap.12. & super Ezech. homil. 14. circa illa verba Ezechie 40. *Et in manu viri calamus mensura sex cubitorum, & palmo.* Idem que docent D. Bernardus serm. 52. in Cant. & serm. 13. ad fororem, & sermone de 7. spiritibus Augustinus in Psalm. 94. & epist. 119. D. Basilius serm. de Nativitate Domini, Ambros. lib. 1. de fide ad Gratianum, Sancta Mater nostra THERESIA in lib. qui insenbitur, *Conceptus amoris Dei,* super Cant. cap. 5. & 6. Diu. Joannes Climacus gradus. Hugo 1.2. de anima c. 20. & de claustrō animæ l. 4. c. 36. super citata verba Apoc. Albertus Mag. de adhærendo Deo cap. 20. Bartholomæus à Martyr. 2. par. compend. c. 11. ibi: *Festinet qd; ad Sancta Sanctorum, & ad internum illud silentium, in quo non humana, sed diuina dumtaxat est operatio, ibi enim Deus ipse est agens, homo verò patiens.* P. Balthas. Aluarez relatus à Ludou. de la Puente in eius vita c. 13. P. Thom. de Villanueva in Cant. supra illa

illa verba: *Capite nobis vulpes parvulas*. Noster Hieronymus à Matre Dei in annotationibus ad cap. illud 6. modò citatum Sanctæ Marris nostræ THERESIAE, noster Didacus à IESV vbi supra, & communiter S. Patres, ac Doctores Mystici.

Quæ etiam locutio non parum fundamentum habet in Scriptura Sacra: 41.
etenim Psalm. 36. vbi vulgata nostra habet: *Subditus es Domino, & ora sum, est in Hebreo, tace domino, & expecta eum*. Vbi id, quod per verbum tacendi significatur, nequaquam repugnat a Etui orandi, imò utrumque coniungitur, quia taciturnitas illa, seu silentium in sensu supra explicato sunitur, quod adhuc clarius exprimitur Eccles. 32. vbi dicitur: *Audi tacens: & pro reverentia accedes tibi bona gratia*. Et in codem sensu dicebat Samuel ad Deum. *Locutus Domine, quia audit seruus tuus*. i. Reg. 3. num. 10. quæ locū ad hoc propositū bene explicuit Mysticus N.D. 3. Ascen. Mont. Carm. c. 2.

§. VII.

Nomen somni, & mortis Scriptura, & Patrum testimonij confirmatur.

IMO non solum silentium, sed etiam somnium appellatur à Patribus, & Doctoribus Mysticis huiusmodi contemplatio, ut siceius quies magis denotetur, quam locutionem ex ipsam Scriptura Sacra depropromptit Mysticus noster Doctor cap. 14. Ascen. Mont. Carmel explicans illud Cant. 5. num. 2. *Ego dormio, & cor meum vigilat*. His verbis: *Quamvis enim potentiarum Anima harmonia & concentus esset, ipsis tamen intelligentia ad eum se modum habet, sicuti exposuimus: & idcirco sapiens sponsus tacita sua hac de re obiecione respondit dicens: Quamvis dormiam ego secundum id quod naturaliter mihi competit ab operatione desistendo, meum tamen cor vigilat supernaturaliter ad notitiam supernaturalem eleuatum &c.*

Quæ etiam locutio somni habet in eodem Canticor. lib. cap. 3. nu. 5. vbi sponsus cernens animam sibi dilectam in hac quieta contemplatione positam, ac veluti dormientem sic loquitur: *Adiuro vos filiae Hierusalem per capreas ceruosque camporum ne suscitetis, nec euigilare faciat istam donec ipsa velit*. Quem locum ad hoc propositum optimè explicat Mysticus noster Doctor in lib. qui inscribitur, *Flamma Amoris viua*, Cant. 3. verl. 3. §. 11. his verbis: *Quanti Dei faciat tranquillitatem istam, vel consipationem seu annihilationem sensus, optime ex illa tam notabili efficacique adiuratione, quam fecit in Canticis apparet, dum ait: Adiuro vos filiae Hierusalem per capreas ceruosque camporum, ne suscitetis neque euigilare faciat istam donec ipsa velit*. Quibus verbis significavit quantum obdormitionem solitariamque obliuionem amet, quandoquidem solitaria hac, & recessu dedita animalia interponit &c.

Ex quo statim inferit, quam reprehensione digni sint illi, qui animam in hoc somno contemplationis relinquere nolunt, quasi in illo inutiliter tempus consumat, & eam ad alios actus discursuos minusq; perfectos excitant. Vnde cōtra hos spirituales Magistros sic subiungit. *At spirituales isti Magistri nolunt quiescere animam; sed laborare semper, taliterque operari, ut non praebeat locum operationi diuina*. Et post pauca iterum addit. *Verum fortassis homines isti bono ducti celo in errorem labuntur, eo quod eorum scientia non se amplius extendat, non tamen propterea excusat* sunt dum consilia temeraria dant, non intellecta prius via spiritu quo anima duicitur: *quod si illius notitiam non habent, cur rudem suam manum rei quam*